

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Tredje Afdeling)

2. juli 2015*

»Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende udvælgelsesprøverne EPSO/AD/230-231/12 — stiltiende afslag på aktindsigt — afslag på aktindsigt — anmodning om tilpasning af de i replikken fremsatte påstande — frist — stiltiende afgørelse trukket tilbage — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse — begrebet dokument — udtræk og organisering af oplysninger, der er lagret i elektroniske databaser«

I sag T-214/13,

Rainer Typke, Hasbergen (Tyskland), ved advokater B. Cortese og A. Salerno,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved B. Eggers og F. Clotuche-Duvieusart, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation dels af Kommissionens Generalsekretariats afgørelse af 5. februar 2013 om afslag på sagsøgerens første begæring om aktindsigt i dokumenter vedrørende stopprøverne til den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/230-231/12 (AD5-AD7) (Gestdem 2012/3258), og dels af Kommissionens Generalsekretariats stiltiende afgørelse, der anses for at være truffet den 13. marts 2013, om afslag på sagsøgerens anden begæring om aktindsigt i dokumenter vedrørende de samme prøver (Gestdem 2013/0068).

har

RET TEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, S. Papasavvas, og dommerne N.J. Forwood (refererende dommer) og E. Bieliūnas,

justitssekretær: fuldmægtig L. Grzegorzcyk,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 4. februar 2015,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Dom

Sagens baggrund

- 1 Sagsøgeren, Rainer Typke, er ansat ved Europa-Kommissionen og deltog i stopprøverne til de almindelige udvælgelsesprøver EPSO/AD/230/12 med henblik på ansættelse af tjenestemænd i lønklasse AD5 og EPSO/AD/231/12 med henblik på ansættelse af tjenestemænd i lønklasse AD7.
- 2 Efter at have fået meddelelse om sine resultater den 28. juni 2012, indsendte sagsøgeren i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43) en første begæring til Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) om i det væsentlige at få aktindsigt i en »tabel«, der indeholder en række anonymiserede data vedrørende de pågældende prøver, som ca. 45 000 ansøgere deltog i (sagen GESTDEM 2012/3258).
- 3 Sagsøgeren har anført, at han tog dette initiativ med henblik på at underbygge sin mistanke om, at de nævnte prøver ikke var blevet gennemført på en måde, der var i overensstemmelse med princippet om ligebehandling af ansøgerne, bl.a. som følge af den negative virkning, som visse oversættelsesfejl, som disse prøver indeholdt, havde haft i forhold til bestemte sproggrupper.
- 4 Ifølge denne første begæring skulle tabellen indeholde følgende oplysninger:
  - En ID-kode for hver kandidat, der ikke gjorde det muligt at identificere kandidaten ved navn, men dog at sætte vedkommende i relation til de spørgsmål, som han skulle svare på.
  - En ID-kode for hvert af de stillede spørgsmål uden dog at afsløre spørgsmålets indhold.
  - Den spørgsmålskategori, som hvert af de stillede spørgsmål tilhørte – dvs. verbalt ræsonnement, numerisk ræsonnement, abstrakt ræsonnement eller situationsbedømmelse.
  - Det sprog, hvorpå hvert spørgsmål blev stillet til hver ansøger.
  - En angivelse af den eventuelle neutralisering af visse spørgsmål.
  - En ID-kode for det forventede svar, der uden at afsløre spørgsmålets indhold skulle være identisk for den samme kombination af spørgsmål og svar. I denne forbindelse præciserede sagsøgeren, at såfremt de forventede svar ikke blev givet i samme rækkefølge til alle ansøgerne, burde det sikres, at den samme ID-kode anvendtes for hvert forventet svar. Han har derudover anført, at det i forhold til spørgsmålene om situationsbedømmelse ville være hensigtsmæssigt at angive hele det forventede svar – dvs. den bedste og den dårligste løsning.
  - Det svar, som hver ansøger har givet på hvert spørgsmål, dog under hensyntagen til, at sagsøgeren ikke tilsigtede at få kendskab til svarenes indhold, men alene at identificere de korrekte eller forkerte svar, som ansøgerne afgav. Sagsøgeren har i denne forbindelse præciseret, dels at en særskilt ID-kode burde anvendes i det tilfælde, hvor en ansøger ikke svarede på et spørgsmål, og dels at hele svaret burde gøres tilgængeligt for så vidt angår spørgsmålene vedrørende situationsbedømmelse.
  - Sluttelig den tid, som hver ansøger brugte på at svare på hvert spørgsmål.
- 5 Ved afgørelse af 9. august 2012 afslog EPSO den første begæring. Mens EPSO angav, at det var i besiddelse af de oplysninger, der var nævnt i begæringen, lagret i diverse databaser, meddelte EPSO i det væsentlige, at den tabel, som sagsøgeren havde anmodet om, ikke eksisterede.

- 6 Den 21. august 2012 genfremsatte sagsøgeren en begæring om aktindsigt til Kommissionens Generalsekretariat (herefter »Generalsekretariatet«) i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001. Sagsøgeren tilføjede i denne anledning sværhedsgraden af hvert spørgsmål, der blev stillet hver ansøger, til listen over de begærede oplysninger. Sagsøgeren præciserede ligeledes, at hans begæring ikke tilsigtede at få EPSO til at udarbejde et nyt dokument ved at kombinere oplysninger fra de eksisterende dokumenter, men at få aktindsigt i en række eksisterende dokumenter, som EPSO er i besiddelse af i elektronisk form. Ifølge begæringen ville det være tilstrækkeligt til sagsøgeren at videregive en version af de nævnte dokumenter, der ikke indeholdt alle de oplysninger, der er omfattet af en af undtagelserne fra retten til aktindsigt i henhold til artikel 4 i forordning nr. 1049/2001.
- 7 Den 30. august 2012 tilsendte Generalsekretariatet sagsøgeren et første svar på dennes genfremsatte begæring. Efter at Generalsekretariatet afviste denne begæring, idet den udvidede den oprindelige begæring for så vidt angår sværhedsgraden af hvert spørgsmål, der blev stillet hver ansøger, bekræftede Generalsekretariatet i det væsentlige EPSO's holdning, ifølge hvilken den tabel, som sagsøgeren anmodede om, for det første ikke eksisterede, og ifølge hvilken forordning nr. 1049/2001 for det andet ikke havde til formål at pålægge Kommissionen at gennemføre databehandlingsopgaver med henblik på at udtrække oplysninger, der er lagret i diverse databaser. Denne skrivelse indeholdt ikke nogen angivelse af klagemuligheder i henhold til artikel 8, stk. 1, in fine, i forordning nr. 1049/2001.
- 8 Den 17. september 2012 anmodede sagsøgeren Generalsekretariatet om at genoverveje hans genfremsatte begæring, og om, at Generalsekretariatet oplyste ham om klagemulighederne i forbindelse med et afslag på aktindsigt.
- 9 Den 23. oktober 2012 meddelte Generalsekretariatet sagsøgeren, at det ikke havde afvist den genfremsatte begæring i sagsøgerens skrivelse af 30. august 2012, men at det alene havde gjort opmærksom på, at EPSO ikke havde afvist at give ham aktindsigt i eksisterende dokumenter, som EPSO var i besiddelse af. Generalsekretariatet anførte i øvrigt, at den genfremsatte begæring var genstand for revurdering i lyset af de nye betragtninger, som sagsøgeren havde fremsat.
- 10 I mangel af et endeligt svar på sin genfremsatte begæring i sagen Gestdem 2012/3258 indsendte sagsøgeren den 28. december 2012 en ny begæring om aktindsigt til EPSO (sagen Gestdem 2013/0068). Denne anden begæring adskilte sig fra den første derved, at sagsøgeren ikke søgte at få aktindsigt i en enkelt tabel, der samlede alle de ønskede oplysninger, men snarere i dele af eksisterende dokumenter i elektronisk form. Ved denne anden begæring tilsigtede sagsøgeren i det væsentlige at få aktindsigt i de samme oplysninger som dem, der var omfattet af hans oprindelige begæring såvel som en angivelse af sværhedsgraden af hvert spørgsmål, der blev stillet hver ansøger.
- 11 I mangel af en afgørelse fra EPSO's side vedrørende denne anden begæring om aktindsigt senest 15 arbejdsdage efter registrering af den nævnte anmodning genfremsatte sagsøgeren i henhold til den mulighed, der er indeholdt i artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1049/2001, den 30. januar 2013 en begæring over for Generalsekretariatet.
- 12 Den 5. februar 2013 gav EPSO udtrykkeligt afslag på begæringen om aktindsigt i sagen Gestdem 2013/0068. Dagen efter meddelte sagsøgeren Generalsekretariatet, at han i uændret form opretholdt sin genfremsatte begæring indsendt den 30. januar 2013 i denne sag.
- 13 Ved afgørelse af 5. februar 2013 (herefter »den første anfægtede afgørelse«) afviste Generalsekretariatet den genfremsatte begæring i sagen Gestdem 2012/3258. Generalsekretariatet fastslog for det første, at den genfremsatte begæring skulle afvises for så vidt angår angivelsen af sværhedsgraden af hvert spørgsmål, der blev stillet hver ansøger, eftersom dette aspekt ikke var omfattet af den oprindelige begæring. Generalsekretariatet tilsluttede sig derefter i det væsentlige EPSO's synspunkt, hvorefter begæringen i virkeligheden tilsigtede at opnå aktindsigt i et ikke-eksisterende dokument, idet

udarbejdelsen af den ønskede tabel ikke alene ville indebære udtrækning af oplysninger om titusinder af relevante prøver fra forskellige databaser, men også en sammenkobling af disse oplysninger med andre databaser såsom den database, der almindeligvis indeholder spørgsmål. Selv om det antages, at begæringen om aktindsigt kunne fortolkes således, at den tilsigtede at få indsigt i de individuelle anonymiserede datafiler for de resultater, som hver ansøger havde opnået, ville en sådan begæring være uforholdsmæssig, henset til den administrative arbejdsbyrde, som den ville indebære.

- 14 Den 20. februar 2013 meddelte Generalsekretariatet sagsøgeren, dels at det endnu ikke var i stand til at besvare hans genfremstillede begæring i sagen Gestdem 2013/0068, dels at det forlængede svarfristen på 15 dage under anvendelse af artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001.
- 15 Ved skrivelse af 13. marts 2013 meddelte Generalsekretariatet sagsøgeren, at det stadigvæk ikke var i stand til at besvare hans genfremstillede begæring i sagen Gestdem 2013/0068. Ved denne lejlighed udtrykte Generalsekretariatet tvivl om, hvorvidt begæringen vedrørte dokumenter, der fandtes i en eksisterende udgave og et eksisterende format som omhandlet i artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001.
- 16 Idet han baserede sig på den regel, der er indeholdt i artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001, fortolkede sagsøgeren denne manglende afgørelse som et afslag på sin genfremstillede begæring i sagen Gestdem 2013/0068 (herefter »den anden anfægtede afgørelse«).

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 17 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 15. april 2013 har sagsøgeren anlagt denne sag.
- 18 Da sammensætningen af Rettens afdelinger er blevet ændret fra det nye retsår, er den refererende dommer blevet tilknyttet Tredje Afdeling, som den foreliggende sag følgelig er blevet henvist til.
- 19 På grundlag af den refererende dommers forslag har Retten (Tredje Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og har som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til artikel 64 i Rettens procesreglement af 2. maj 1991 anmodet Kommissionen om at fremlægge visse dokumenter og har stillet sagsøgeren og Kommissionen skriftlige spørgsmål, idet den opfordrede dem til at besvare disse under retsmødet.
- 20 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret de skriftlige og mundtlige spørgsmål fra Retten under retsmødet den 4. februar 2015.
- 21 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
  - Den første anfægtede afgørelse annulleres.
  - Den anden anfægtede afgørelse annulleres.
  - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 22 Efter at Generalsekretariatet den 27. maj 2013 vedtog en udtrykkelig afgørelse om afvisning i sagen GESTDEM 2013/0068, anmodede sagsøgeren i sin replik om at måtte tilpasse sine påstande, således at hans annulationsøgsmål ligeledes omfattede denne sidstnævnte afgørelse.

23 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at det er uforholdende at træffe afgørelse i sagen, for så vidt som der herved er nedlagt påstand om annullation af den anden anfægtede afgørelse, henset til vedtagelsen af den udtrykkelige afgørelse om afslag i sagen GESTDEM 2013/0068 den 27. maj 2013.
- Kommissionen frifindes for så vidt angår påstanden om annullation af den første anfægtede afgørelse.
- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

24 Inden sagens realitet behandles, bør Kommissionens argumenter, hvorefter den anmodning, som sagsøgeren fremsatte i sin replik om at måtte tilpasse sine påstande såvel som påstandene om annullation af den anden anfægtede afgørelse, ikke kan antages til realitetsbehandling, bedømmes.

Formaliteten

Formaliteten angående påstandene om annullation af den udtrykkelige afgørelse i sagen Gestdem 2013/0068

- 25 I replikken, indleveret til Rettens Justitskontor den 15. april 2013, har sagsøgeren anmodet om at måtte tilpasse sine påstande med henblik på at opnå annullation af Kommissionens afgørelse af 27. maj 2013 om det udtrykkelige afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt i sagen Gestdem 2013/0068.
- 26 Kommissionen har bestridt, at denne anmodning om tilpasning kan antages til realitetsbehandling, idet den bør anses for at være indleveret for sent, henset til den søgsmålsfrist, der er indeholdt i artikel 263, stk. 6, TEUF.
- 27 I denne forbindelse skal der i henhold til fast retspraksis henvises til, at en beslutning eller en forordning, som direkte og individuelt berører en enkeltperson, når den under sagen erstattes af en retsakt med samme genstand, må betragtes som en ny omstændighed, der gør det muligt for sagsøgeren at tilpasse sine påstande og anbringender. Det ville således være i strid med retsplejehensyn og procesøkonomiske hensyn at forpligte sagsøgeren til at anlægge en ny sag. Det ville desuden være ubilligt, hvis den pågældende institution for at imødegå de indsigelser, der i en stævning for en af Unionens retsinstanser rettes mod en retsakt, kunne ændre den anfægtede retsakt eller lade en anden træde i stedet og under sagen påberåbe sig denne ændring eller nye retsakt for at hindre modparten i at udvide de oprindelige påstande og anbringender til at omfatte den senere retsakt eller i at fremsætte supplerende påstande og anbringender angående denne (jf. dom af 12.12.2006, People's Mojahedin Organization of Iran mod Rådet, T-228/02, Sml., EU:T:2006:384, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis, og af 6.9.2013, Iranian Offshore Engineering & Construction mod Rådet, T-110/12, Sml. (Uddrag), EU:T:2013:411, præmis 16).
- 28 For at kunne antages til realitetsbehandling skal en anmodning om tilpasning af påstandene imidlertid indgives inden for den i artikel 263, stk. 6, TEUF fastsatte søgsmålsfrist. Det følger nemlig af fast retspraksis, at denne frist er ufravigelig og skal anvendes af Unionens retsinstanser på en sådan måde, at retssikkerheden og retssubjekternes lighed for loven sikres (jf. i denne retning Domstolens dom af 18.1.2007, sag C-229/05 P, PKK og KNK mod Rådet, Sml., EU:C:2007:32, præmis 101, og dom Iranian Offshore Engineering & Construction mod Rådet, nævnt ovenfor i præmis 27, EU:T:2013:411, præmis 17).

- 29 For så vidt angår beregningen af søgsmålsfristen bemærkes, at i henhold til artikel 263, stk. 6, TEUF skal et annullationssøgsmål indgives inden to måneder efter, at den anfægtede retsakt, alt efter sin art, er offentliggjort eller meddelt sagsøgeren eller, i mangel heraf, senest to måneder efter, at sagsøgeren har fået kendskab til den. I henhold til artikel 102 i procesreglementet af 2. maj 1991 skal denne frist forlænges under hensyn til afstanden med en fast særlig frist på ti dage.
- 30 I den foreliggende sag blev den udtrykkelige afgørelse om afslag på aktindsigt i sagen Gestdem 2013/0068, der blev vedtaget den 27. maj 2013, meddelt sagsøgeren samme dag pr. e-mail. Heraf følger, at fristen for anlæggelse af annullationssøgsmål for sagsøgerens vedkommende udløb den 6. august 2013.
- 31 Eftersom replikken, der indeholdt anmodningen om tilpasning af påstandene, indgik den 15. oktober 2013, skal det således fastslås, at denne anmodning om tilpasning er indleveret for sent, og følgelig, at påstandene om annullation af den udtrykkelige afgørelse om afslag på aktindsigt i sagen Gestdem 2013/0068 skal afvises.

Formaliteten angående påstandene om annullation af den anden anfægtede afgørelse

- 32 Under disse omstændigheder bør det undersøges, om der eventuelt fortsat består en søgsmålsinteresse for sagsøgeren i at opnå annullation af den anden anfægtede afgørelse, som opstod ved udløbet af fristen på 15 arbejdsdage efter forlængelsen af den oprindelige frist for at svare på den genfremsatte begæring i sagen Gestdem 2013/0068. Kommissionen har gjort gældende, at denne interesse er forsvundet, idet Kommissionen som følge af vedtagelsen af afgørelsen af 27. maj 2013 har trukket denne stiltiende afgørelse tilbage.
- 33 Det skal i denne henseende bemærkes, at et annullationssøgsmål, der anlægges af en fysisk eller juridisk person, ifølge fast retspraksis kun kan admitteres, såfremt sagsøgeren har en retlig interesse i, at den anfægtede retsakt annulleres (jf. dom af 19.1.2010, Co-Frutta mod Kommissionen, T-355/04 og T-446/04, Sml. EU:T:2010:15, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).
- 34 En sagsøgers søgsmålsinteresse skal med hensyn til sagsgenstanden ikke alene foreligge på tidspunktet for indgivelsen af søgsmålet, men også bestå lige indtil retsafgørelsen, idet det i modsat fald findes uforment at træffe afgørelse, hvilket forudsætter, at søgsmålet med sit resultat kan bibringe parten en fordel (jf. dom af 19.1.2010, Co-Frutta mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 33, EU:T:2010:15, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis).
- 35 Såfremt sagsøgerens søgsmålsinteresse bortfalder under sagens forløb, kan en afgørelse fra Retten om sagens realitet ikke bibringe denne en fordel (jf. dommen i sagen Co-Frutta mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 33, præmis 44 og den deri nævnte retspraksis).
- 36 Såfremt en stiltiende afgørelse er blevet trukket tilbage ved en afgørelse, som Kommissionen senere vedtog, er det i øvrigt uforment at træffe afgørelse vedrørende søgsmålet, for så vidt som det er anlagt til prøvelse af den nævnte stiltiende afgørelse (jf. i denne retning dom af 2.10.2014, Strack mod Kommissionen, C-127/13 P, Sml., EU:C:2014:2250, præmis 89).
- 37 Hvad i den foreliggende sag angår påstanden om annullation af den anden anfægtede afgørelse skal det konstateres, at Kommissionen i kraft af vedtagelsen af den udtrykkelige afgørelse af 27. maj 2013 i denne sag faktisk har trukket denne stiltiende afgørelse tilbage.
- 38 Heraf følger, at det er uforment at træffe afgørelse vedrørende annullationssøgsmålet, for så vidt som det er anlagt til prøvelse af den anden anfægtede afgørelse.

Om realiteten

- 39 I betragtning af den ovenfor i præmis 38 nævnte foreløbige konklusion, skal der udelukkende træffes afgørelse om påstandene om annullation af den første anfægtede afgørelse, hvorved Generalsekretariatet afviste sagsøgerens genfremsatte begæring om aktindsigt i sagen Gestdem 2012/3258. Sagsøgeren har i denne forbindelse påberåbt sig ét enkelt anbringende, der vedrører tilsidesættelse af forordning nr. 1049/2001. Dette anbringende er, for så vidt som det er rettet mod den første anfægtede afgørelse, opdelt i tre led. Andet og tredje led er i sagens natur subsidiære i forhold til første led, der vedrører spørgsmålet om, hvorvidt genstanden for den pågældende begæring om aktindsigt er omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 1049/2001.
- 40 Stævningen indeholder også et fjerde led, hvorved sagsøgeren har gjort gældende, at aktindsigt i de begærede oplysninger for så vidt angår neutraliseringen af bestemte spørgsmål og sværhedsgraden af hvert spørgsmål, der blev stillet i forbindelse med de pågældende stopprøver, ikke kan antages at bringe den fortrolige karakter af udvælgelseskomitéens behandlinger såvel som sidstnævntes beslutningsprocedure i fare. Sagsøgeren har dog i punkt 34 i replikken præciseret, at dette fjerde led var rettet »mod afgørelsen om afslag i den anden procedure om aktindsigt«. Eftersom det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse vedrørende de påstande om annullation, der er rettet mod denne afgørelse, er en bedømmelse af dette fjerde led følgelig overflødig.
- 41 Med det første led i sit eneste anbringende har sagsøgeren i det væsentlige gjort gældende, at Generalsekretariatet med urette fastslog, at hans begæring om aktindsigt ikke vedrørte et »eksisterende dokument« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i forordning nr. 1049/2001, men indebar, at der skulle oprettes et nyt dokument eller endog oprettes nye data.
- 42 Sagsøgeren har i denne forbindelse påpeget, at EPSO har erkendt, at det er i besiddelse af de ønskede data, idet Generalsekretariatet for sin del har erklæret, at de nævnte data er lagret i eksisterende databaser. Dette indebærer således ifølge sagsøgeren nødvendigvis, at EPSO er i besiddelse af et eller flere dokumenter, der indeholder de omhandlede data.
- 43 Derudover har sagsøgeren gjort gældende, at begrebet »dokument«, som er selve kernen i forordning nr. 1049/2001, ifølge retspraksis uden besvær kan anvendes i forhold til data, der er lagret i databaser, idet artikel 3, litra a), i den nævnte forordning anfører, at dette begreb betegner alt indhold, uanset hvilket medie det findes i. Den omstændighed, at en begæring om aktindsigt kan indebære en væsentlig arbejdsbyrde for den pågældende institution, er i denne forbindelse uden betydning.
- 44 Generalsekretariatets holdning, ifølge hvilken anonymiseringen af de ønskede data ville føre til oprettelsen af et nyt dokument, strider i øvrigt mod den regel, der er indeholdt i artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001, ifølge hvilken der skal gives delvis aktindsigt, hvis kun dele af et dokument er omfattet af en af de undtagelser, der er opregnet i den nævnte artikel. Sagsøgeren har nemlig gjort gældende, at hans begæring om aktindsigt kan imødekommes ved at udvælge en række data, der er lagret i EPSO's databaser, alt imens der drages omsorg for at udelade personlige data om de andre ansøgere, der har deltaget i de pågældende stopprøver.
- 45 Sagsøgeren er desuden uenig med Generalsekretariatets argument, hvorefter de ønskede data ikke kan udvælges i én enkelt database, idet de er arkiveret i flere særskilte filer. Således vidner de individuelle datafiler, der meddeles ansøgerne med henblik på at informere disse sidstnævnte om de resultater, de har opnået i de prøver, som de har deltaget i, ligesom EPSO's praksis, der består i at stille bestemte statistiske data vedrørende prøveresultaterne til rådighed for visse af EPSO's underleverandører, om den kendsgerning, at de operationer, som aktindsigt i de ønskede oplysninger i den foreliggende sag ville kræve, for EPSO ikke er usædvanlige eller unormale.

- 46 Der bør i denne henseende tages højde for den omstændighed, at alle de oplysninger, der er tale om, er forbundet med hinanden i en »relationel« database (Oracle), hvorfra udvælgelsen af de ønskede oplysninger kan foretages uden besvær. Dette gælder så meget desto mere, eftersom de filer, hvori dataene vedrørende de individuelle prøver, der er gennemført, er arkiverede, indeholder »en streng afmærknings syntaks«, således at de resultater, som hver ansøger har opnået, kan behandles ensartet.
- 47 Kommissionen bestrider denne argumentation med den begrundelse, at de af sagsøgeren begærede data ikke er lagret i en specifik database, hvorfra de uden besvær ville kunne udtrækkes ved at foretage en normal eller en rutinemæssig søgning. Kommissionen har erklæret, at den er i besiddelse af en Talent-database, der indeholder alle de data, der vedrører ansøgerne og prøveresultaterne og således alle de data, der kræves for at kunne besvare sagsøgerens begæring om aktindsigt, med undtagelse af de data, der vedrører spørgsmålenes sværhedsgrad, der for deres vedkommende er lagret i en »spørgsmålsdatabase«, som administreres af en ekstern virksomhed. Talent-databasen er tilgængelig ved hjælp af forskellige Structured Query Language søgninger (herefter »SQL-queries«) eller forprogrammerede instruktioner med henblik på hurtig databehandling til analyse, statistikker, beregninger og uddrag efter forud fastlagte modeller. Blandt de forprogrammerede SQL-søgninger råder Kommissionen ikke over den SQL-søgning, der ville gøre det muligt for Kommissionen at udtrække den kombination af data, som sagsøgeren har anmodet om, ifølge det skema, som han har angivet i sin begæring om aktindsigt.
- 48 Således ville et uddrag som det, sagsøgeren har anmodet om, ifølge Kommissionen kræve, at der udarbejdes nye SQL-søgninger og søge- og databehandlingsinstrukser, som Kommissionen ikke har til rådighed. For at imødekomme sagsøgeren skal sådanne søgeformler gøre det muligt for det første at identificere koderne for hvert af de spørgsmål, der er stillet hver ansøger, idet disse spørgsmål ikke er de samme for hver ansøger, for det andet at forbinde hvert spørgsmål med dets sværhedsgrad, sådan som denne forekommer i en særskilt database (herefter »spørgsmåls-databasen«), for det tredje at samle de forskellige filer og for det fjerde at anonymisere ansøgernes ID-koder ved hjælp af en ny ID-kode, der gør det muligt at forbinde ansøgeren med de spørgsmål, som han er blevet stillet. De oplysninger, der er opnået, må nødvendigvis kontrolleres. En sådan proces ville ifølge Kommissionen nødvendigvis kræve, at der oprettes et nyt dokument.
- 49 En eventuel »manuel« behandling af begæringen om aktindsigt, der ville indebære, at hver eneste individuelle resultatfil tilhørende hver ansøger skulle opfylde de kriterier, der er specificeret i begæringen, ville være praktisk taget umulig for EPSO at gennemføre uden at lamme EPSO's arbejde.
- 50 I denne henseende bør det indledningsvis præciseres, at den overdrevent store arbejdsbyrde, som den omtvistede begæring om aktindsigt eventuelt kunne medføre for administrationen – som er genstand for anbringendets andet led – men som også er blevet påberåbt af Kommissionen som svar på det første led, i sig selv er uden betydning i forhold til at vurdere, hvorvidt den nævnte begæring vedrører aktindsigt i ét eller flere dokumenter som omhandlet i artikel 3, litra a), i forordning nr. 1049/2001.
- 51 Det følger nemlig af dom af 13. april 2005, Verein für Konsumenteninformation mod Kommissionen (T-2/03, Sml., EU:T:2005:125, præmis 101 og 102), at klassificeringen af dokumenter i forbindelse med en begæring om aktindsigt fremsat på grundlag af forordning nr. 1049/2001 ikke er forbundet med den betragtelige arbejdsbyrde, som en sådan begæring eventuelt påfører den pågældende administration. Selv i det tilfælde, hvor en sådan begæring risikerer at lamme administrationens effektive virksomhed, medfører dette således ikke, at den nævnte begæring bør afvises. Retten fandt, at i en sådan særlig situation var institutionens ret til i medfør af artikel 6, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001 at søge en »rimelig løsning« et udtryk for muligheden for – om end på en særligt begrænset måde – at tage hensyn til behovet for at forene hensynet til den, der har fremsat begæringen, med hensynet til god forvaltningsskik (dom af 10.9.2008, Williams mod Kommissionen, T-42/05, EU:T:2008:325, præmis 85).

- 52 Dernæst bemærkes, at et dokument i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 3, litra a), i forordning nr. 1049/2001, i henhold til nævnte forordning forstås som »ethvert indhold uanset medium (skrevet på papir eller opbevaret elektronisk, lyd- eller billedoptagelser, audiovisuelle optagelser) vedrørende emner, der har at gøre med politikker, aktiviteter og beslutninger, der henhører under institutionens kompetenceområde«, der er genstand for begæringen om aktindsigt.
- 53 Uanset denne brede definition, der navnlig ikke indebærer nogen begrænsning for så vidt angår det medium, det pågældende indhold findes på eller i, synes det med henblik på anvendelsen af forordning nr. 1049/2001 i henhold til fast retspraksis at være nødvendigt at opretholde en sondring mellem begrebet dokument og begrebet oplysninger.
- 54 En oplysning adskiller sig nemlig navnlig fra et dokument derved, at en oplysning defineres som data, der bl.a. kan figurere i et eller flere dokumenter. I denne forbindelse, idet ingen af bestemmelserne i forordning nr. 1049/2001 behandler retten til aktindsigt i en oplysning som sådan, kan det ikke heraf udledes, at den ret til aktindsigt i Kommissionens dokumenter, der følger af artikel 2, stk. 1, i den nævnte forordning, medfører, at institutionerne har pligt til at besvare enhver anmodning om oplysninger fra en borger (jf. analogt kendelse af 27.10.1999, Meyer mod Kommissionen, T-106/99, Sml., EU:T:1999:272, præmis 35 og 36, og dom af 25.4.2007, WWF European Policy Programme mod Rådet, T-264/04, Sml., EU:T:2007:114, præmis 76).
- 55 Såfremt en database som følge af sin beskaffenhed giver en lang række muligheder for at få delvis aktindsigt i netop de data, der kan have interesse for den, der har fremsat begæringen, skal der tages hensyn til, at det i henhold til retspraksis generelt gælder, at retten til aktindsigt i institutionernes dokumenter som omhandlet i artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001 kun vedrører eksisterende dokumenter, som den pågældende institution er i besiddelse af (dom af 2.10.2014, Strack mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 36, EU:C:2014:2250, præmis 38). En begæring om aktindsigt, der vil kræve, at Kommissionen opretter et nyt dokument – selv om det er på grundlag af oplysninger, der allerede fremgår af eksisterende dokumenter opbevaret af Kommissionen – udgør ikke en begæring om delvis aktindsigt og falder uden for rammerne af forordning nr. 1049/2001 (jf. i denne retning og analogt dom af 26.10.2011, Dufour mod ECB, T-436/09, Sml., EU:T:2011:634, præmis 149). Denne konklusion bekræftes implicit af den regel, der er indeholdt i artikel 10, stk. 3, i den nævnte forordning, hvorefter de dokumenter, der gives aktindsigt i, »leveres i en eksisterende udgave og et eksisterende format (herunder i elektronisk form eller i et alternativt format såsom blindskrift, magnaprint eller bånd), idet der fuldt ud tages hensyn til, hvad den, der har fremsat begæringen, foretrækker«.
- 56 Overført på tilfældet med databaserne indebærer sidstnævnte betragtning, at Kommissionen i et tilfælde, hvor den modtager en begæring om aktindsigt, som har til formål at opnå, at den skal foretage en søgning i en eller flere af sine databaser efter bestemte parametre defineret af den, der har fremsat begæringen, er forpligtet til, med forbehold for en eventuel anvendelse af artikel 4 i forordning nr. 1049/2001, at imødekomme denne begæring, såfremt den søgning, der er anmodet om, kan foretages ved at benytte de søgeværktøjer, der er til rådighed i denne database (jf. analogt dom Dufour mod ECB, nævnt ovenfor i præmis 55, EU:T:2011:634, præmis 150).
- 57 Det kan nemlig antages, at forskellige fremstillinger af alle de data, der er indeholdt i en sådan database, er mulige som følge af de komplekse forbindelser, der inde i en database forbinder hvert enkelt dataelement med flere andre data. Det er ligeledes muligt kun at vælge en del af de data, der er inkluderet i en sådan fremstilling, og udelade de øvrige (jf. i denne retning og analogt dom Dufour mod ECB, nævnt ovenfor i præmis 55, EU:T:2011:634, præmis 151).
- 58 I forbindelse med en begæring om aktindsigt i dokumenter fremsat på grundlag af forordning nr. 1049/2001 kan det derimod ikke kræves af Kommissionen, at den skal udlevere en del af eller alle de data, der er indeholdt i en eller flere af dens databaser, klassificeret efter et skema, der ikke understøttes af den nævnte database. En sådan begæring vil have til formål, at der oprettes et nyt

dokument, og falder derfor uden for rammerne af anvendelsesområdet for forordning nr. 1049/2001. Det, der anmodes om med en sådan begæring, er nemlig ikke en delvis aktindsigt i et dokument, der indeholder data, der er behandlet efter et eksisterende klassificeringsskema, der således kan foretages ved hjælp af de værktøjer, som Kommissionen aktuelt har til rådighed for den eller de pågældende databaser, men at der skabes et nyt dokument, der indeholder data, der er behandlet og forbundet med hinanden efter et nyt klassificeringsskema, der ikke kan foretages ved hjælp af de nævnte værktøjer, og dermed et nyt dokument som omhandlet i artikel 3, litra a), i den nævnte forordning som fortolket i retspraksis (jf. analogt dom Dufour mod ECB, nævnt ovenfor i præmis 55, EU:T:2011:634, præmis 152).

- 59 Heraf følger det for så vidt angår databaser, at alt det, der kan udtrækkes af sådanne databaser ved at foretage en normal eller en rutinemæssig søgning, kan gøres til genstand for en begæring om aktindsigt fremsat på grundlag af forordning nr. 1049/2001 (jf. analogt dom Dufour mod ECB, nævnt ovenfor i præmis 55, EU:T:2011:634, præmis 153).
- 60 Om end Retten i den foreliggende sag bemærker en vis forvirring for så vidt angår antallet, navnene på og det præcise indhold af de forskellige omhandlede databaser, er det dog muligt at konstatere, at det i den foreliggende sag er ubestridt, at de ubearbejdede data vedrørende de stopprøver, der er omfattet af sagsøgerens begæring om aktindsigt er i Kommissionens besiddelse. Kommissionen har i denne forbindelse – uden at der synes at være noget i sagens akter, der kan skabe tvivl om denne udtalelse – anført, at de nævnte data er lagret i Talent-databasen, som er omtalt ovenfor i præmis 47.
- 61 Sagsøgeren har imidlertid for så vidt ikke anmodet om aktindsigt i hele denne database eller i en del af de ubearbejdede data, der er indeholdt i denne. Formålet med hans begæring er anderledes, idet han hermed i det væsentlige ønsker at opnå en samling af oplysninger vedrørende de pågældende stopprøver, men udvalgt efter de parametre og i et format, som han selv har defineret i sin begæring om aktindsigt.
- 62 Den udvælgelse af oplysninger, som sagsøgeren ønsker, kræver således flere særskilte handlinger, herunder bestemte databehandlingsoperationer af de pågældende data.
- 63 For det første ville hvert af de spørgsmål, der er blevet stillet hver ansøger, blive tildelt en specifik ID-kode, idet – som Kommissionen har forklaret – de spørgsmål, der blev stillet, ikke var de samme for hver ansøger. Sagsøgeren har i denne forbindelse præciseret, at han ikke ønskede oplysninger for så vidt angår indholdet af de spørgsmål, som hver af ansøgerne blev stillet. Dernæst ville det for hvert spørgsmål være nødvendigt at angive, hvilket sprog spørgsmålet blev stillet på, samtidig med at den samme ID-kode for det samme spørgsmål blev fastholdt uanset sproget, at angive, hvilken type spørgsmål det drejede sig om, at angive, hvorvidt spørgsmålet var eller ikke var blevet neutraliseret, den tid, som hver ansøger havde brugt på at besvare spørgsmålet, og endelig at tildele en ID-kode for det forventede svar såvel som for det afgivne svar. Ifølge begæringen om aktindsigt skulle ID-koderne for de forventede svar og de afgivne svar til gengæld ikke give oplysninger for så vidt angår indholdet af de nævnte svar, men for hvert spørgsmål blot gøre det muligt at sammenligne det forventede svar og det afgivne svar. I denne forbindelse har sagsøgeren i sin begæring i det væsentlige præciseret, at i det tilfælde, hvor svarmulighederne for et givent spørgsmål ikke var blevet præsenteret i den samme rækkefølge til alle ansøgerne, ville det være hensigtsmæssigt at sikre sig, at den samme ID-kode blev anvendt for hver svarmulighed med henblik på at garantere, at de givne oplysninger er sammenlignelige. Hvad angår spørgsmålene om situationsbedømmelse ville det ifølge sagsøgeren være hensigtsmæssigt at angive det ønskede svar og det afgivne svar i disses helhed – dvs. den bedste og den dårligste svarmulighed. Sluttelig skulle alle de ansøgere, der har deltaget i de pågældende stopprøver, anonymiseres ved at tildele hver af disse en specifik ID-kode.
- 64 Disse forskellige operationer burde gøre det muligt for sagsøgeren at få rådighed over sammenlignelige data for alle de ansøgere, der har deltaget i de pågældende prøver, således at han kunne opstille en tabel og udarbejde statistikker om disse prøver.

- 65 Kommissionen har i det væsentlige anført, at den ikke råder over et søgeværktøj, der vil gøre det muligt for den at udtrække en sådan kombination af data ved at foretage en normal eller en rutinemæssig søgning i sine databaser. Tværtimod, idet en sådan kombination ikke svarer til noget skema, der findes i den database, som Kommissionen råder over, ville en imødekommelse af sagsøgerens begæring kræve, at der blev udviklet en ny søgeformel, i form af en SQL-søgning, og ikke blot, at der blev foretaget en søgning i den nævnte database på grundlag af eksisterende parametre ved hjælp af eksisterende SQL-søgninger.
- 66 I henhold til fast retspraksis knytter der sig imidlertid en legalitetsformodning til alle institutionernes erklæringer om, at de dokumenter, der er begæret aktindsigt i, ikke findes (jf. dom af 26.4.2005, Sison mod Rådet, T-110/03, T-150/03 og T-405/03, Sml., EU:T:2005:143, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis, af 30.1.1998, Terezakis mod Kommissionen, T-380/04, EU:T:2008:19, præmis 155). Denne formodning finder ligeledes anvendelse i det tilfælde, hvor en institution erklærer, at den kombination af data, der er genstand for den begæring om aktindsigt, som er blevet rettet til den, ikke understøttes af den eller de databaser, i hvilke de nævnte data er lagret, og at en sådan kombination følgelig ikke kan opnås ved at foretage en normal eller en rutinemæssig søgning.
- 67 I den foreliggende sag har sagsøgeren ikke søgt at anfægte Kommissionens erklæring, hvorefter EPSO som sådan ikke var i besiddelse af en tabel, der indeholdt den kombination af data, som sagsøgeren ønskede at modtage. Tværtimod har sagsøgeren i det væsentlige indrømmet, at den aktindsigt i den kombination af data, som han henviser til, kræver et computerprogrammeringsarbejde – dvs. at der udarbejdes nye SQL-søgninger og følgelig oprettes et nyt søgeresultat i databasen (dvs. en »report« ifølge nomenklaturen for databaser), der ikke kan udføres ved at anvende de værktøjer, der i øjeblikket er til rådighed i forhold til de pågældende databaser. Det er i øvrigt ubestridt, at sagsøgeren ikke har anmodet om aktindsigt i de ubearbejdede data, der er indeholdt i den pågældende database.
- 68 I modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende, kan de operationer, der ville medføre det programmeringsarbejde, som er sammenfattet ovenfor i præmis 63, imidlertid ikke sidestilles med en normal eller en rutinemæssig søgning i den pågældende database, der er gennemført ved hjælp af søgeværktøjer, som Kommissionen råder over for denne database. Fuldførelsen af sådanne operationer svarer snarere til en klassificering efter et skema, der ikke understøttes i denne database ved at anvende søgeværktøjer – SQL-søgninger – der må udvikles med henblik på, at begæringen om aktindsigt fuldt ud kan imødekommes.
- 69 I den foreliggende sag – i modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende – er det søgeværktøj, der er til rådighed i den pågældende database i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i præmis 150 i dom Dufour mod ECB, nævnt ovenfor i præmis 55 (EU:T:2011:634), ikke sammensat af alle de SQL-søgninger, der hypotetisk kunne forestilles og udtænkes med henblik på at søge efter, tilføje, ændre eller slette data i den pågældende database.
- 70 Dette søgeværktøj består snarere af eksisterende SQL-søgninger, der allerede mere eller mindre regelmæssigt anvendes for den database, der er omhandlet i den foreliggende sag. Således er de normale eller rutinemæssige søgninger som omhandlet i præmis 153 i dom Dufour mod ECB, nævnt ovenfor i præmis 55 (EU:T:2011:634), de søgninger, der foretages ved hjælp af forprogrammerede SQL-søgninger. Alene disse søgninger fører til en frembringelse af eksisterende dokumenter. Enhver anden konklusion ville svare til at fordreje begrebet eksisterende dokument ved at udvide det til at dække alle de dokumenter, der hypotetisk kunne genereres ud fra data, der er søgninger. Selv om Kommissionen i teorien ville være i stand til at frembringe disse, ville sådanne dokumenter udgøre nye dokumenter i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 3, litra a), i forordning nr. 1049/2001 som fortolket i retspraksis. I øvrigt skal det i denne forbindelse påpeges, at den omstændighed, at disse nye søgeværktøjer kan udarbejdes mere eller mindre nemt eller uden besvær, ikke udgør et relevant kriterium med henblik på at afgøre, om et ønsket dokument er eksisterende eller nyt.

- 71 Denne konklusion kan ikke drages i tvivl af den af sagsøgeren anførte omstændighed, at EPSO sender de individuelle datafiler med resultater til alle ansøgere, der har deltaget i prøver.
- 72 Det er ganske vist korrekt, at udarbejdelsen af sådanne datafiler er en del af EPSO's almindelige aktiviteter, og disse individuelle datafiler indeholder visse af de data, som sagsøgeren ønsker aktindsigt i. Således indeholder sagsøgerens individuelle datafil for de pågældende stopprøver, som blev tilsendt ham den 28. juni 2012, til eksempel bl.a. en liste over de forventede svar og over de afgivne svar, uden at der er angivet noget for så vidt angår de nævnte svares indhold, den tid, der anvendtes for at besvare hvert af spørgsmålene, og en angivelse af, om et spørgsmål eventuelt er blevet neutraliseret.
- 73 Det er imidlertid ubestridt, at videregivelsen af alle de individuelle datafiler af denne art, der blev tilsendt de ansøgere, der deltog i de pågældende stopprøver, i hvilke de oplysninger, der omhandler de nævnte ansøgers privatliv, ville være udeladt, ikke ville gøre det muligt for ham at udarbejde den statistiske tabel, som han ønsker at anvende med henblik på at underbygge sin mistanke om forskelsbehandling i forbindelse med de nævnte prøver. Som det fremgår af præmis 63 ovenfor, ville dette nemlig som minimum forudsætte, at en særskilt ID-kode blev tildelt hver ansøger, der deltog i prøverne, og hvert spørgsmål, der blev stillet de nævnte sagsøgere, og at der til hver datafil blev tilføjet en angivelse af det sporg, som hvert af spørgsmålene blev stillet på.
- 74 Desuden indeholder sagsøgerens individuelle resultatfil for de stopprøver, der blev meddelt i bilaget til stævningen, alene detaljerede tabeller over resultater for så vidt angår tre af de fire gennemførte prøver – dvs. prøven i verbalt ræsonnement, prøven i numerisk ræsonnement og prøven i abstrakt ræsonnement. Filen indeholder derimod ikke en individuel tabel med resultater for prøven i situationsbedømmelse. Imidlertid vedrører den af sagsøgeren fremsatte begæring om aktindsigt alle de spørgsmål, der blev stillet i forbindelse med prøverne – herunder dem, der hører ind under prøven i situationsbedømmelse.
- 75 Endelig, selv om de pågældende individuelle filer blev videregivet til sagsøgeren, såfremt han fremsatte begæring herom, dog med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i forordning nr. 1049/2001, og navnlig de bestemmelser, der vedrører personlige data, gør de søgeværktøjer og klassificeringsskemaer, som Kommissionen anvender for at frembringe disse individuelle filer, det ikke muligt for Kommissionen at udtrække data efter de kriterier, som sagsøgeren har angivet i sin begæring om aktindsigt, uden at det bliver nødvendigt at udarbejde en ny SQL-søgning.
- 76 Hvad angår EPSO's praksis bestående i at stille statistiske data vedrørende prøveresultaterne til rådighed for visse underleverandører, hvilket sagsøgeren har henvist til i stævningen, kan dette ikke godtgøre, at den kombination af data, som han ønsker aktindsigt i, svarer til et klassificeringsskema, der er fastsat i de databaser, som EPSO er i besiddelse af, og det derfor ikke ville være nødvendigt at udarbejde en ny SQL-søgning.
- 77 Sagsøgeren henviser i denne forbindelse nærmere bestemt til EPSO's udbud vedrørende en rammekontrakt om oprettelsen af en database. Ifølge det nævnte udbud skal de spørgeskemaer, som tilbudsgiveren udarbejder, være frie for enhver skævhed forbundet med køn, alder og/eller nationalitet. Såfremt der inden for to år efter leveringen af et spørgeskema viser sig at være en væsentlig statistisk forskel i resultaterne i forhold til køn, aldersgruppe og nationalitet, forbeholder EPSO sig retten til at tilbudsgiveren vederlagsfrit at få udskiftet spørgeskemaet, idet EPSO i dette tilfælde forpligter sig til at stille svarmatrixen samt de hertil hørende ubearbejdede statistiske data, der er generet ved en eller flere testserier med henblik på at muliggøre en analyse af problemet, til rådighed for medkontrahenten.
- 78 Det skal dog for det første bemærkes, at de kriterier, der er forbundet med ansøgernes køn, alder og nationalitet – som de statistikker, hvilke der henvises til i det pågældende udbud, vedrører – ikke svarer til nogen af de kategorier af oplysninger, som sagsøgeren i den foreliggende sag har begæret aktindsigt i, og som er sammenfattet ovenfor i præmis 6. For det andet omhandler det nævnte udbud udelukkende oprettelsen af en database med spørgeskemaer, der indeholder spørgsmål i

abstrakt/induktivt ræsonnement, bl.a. undtaget spørgsmål i verbalt eller numerisk ræsonnement. Det skal imidlertid påpeges, at sagsøgerens begæring ikke kun vedrører spørgsmålene i abstrakt ræsonnement, men også spørgsmålene i verbalt og numerisk ræsonnement såvel som de spørgsmål i situationsbedømmelse, som blev stillet de ansøgere, der deltog i de pågældende stopprøver. Endelig har Kommissionen ifølge dens egne erklæringer aldrig før hentet svarmatrixen samt de hertil hørende ubearbejdede statistiske data, som de er nedfældet i udbuddet.

- 79 Følgelig skal det konstateres, at der er væsentlige forskelle mellem genstanden for den omtvistede begæring om aktindsigt og de statistiske data, som det udbud, som sagsøgeren har henvist til, omtaler, hvorfor det nævnte udbud er uden betydning med henblik på at påvise, at den nævnte begæring rent faktisk vedrører et eller flere eksisterende dokumenter som omhandlet i forordning nr. 1049/2001 som fortolket i retspraksis. Endvidere kan muligheden for at oprette disse dokumenter i sig selv således ikke tjene til at påvise, at deres oprettelse er omfattet af normale eller rutinemæssige søgninger som omhandlet i præmis 153 i dom Dufour mod ECB, nævnt ovenfor i præmis 55 (EU:T:2011:634).
- 80 Som Generalsekretariatet har konstateret i den første anfægtede afgørelse, følger det på baggrund af de ovenstående betragtninger, at den begæring, som sagsøgeren har fremsat i sagen Gestdem 2012/3258, ikke tilsigter at opnå, selv delvis, aktindsigt i et eller flere eksisterende dokumenter, som EPSO sidder inde med, men tværtimod tilsigter en frembringelse af nye dokumenter, der ikke kan udtrækkes af en database ved at foretage en normal eller rutinemæssig søgning ved hjælp af et eksisterende søgeværktøj.
- 81 Følgelig skal søgsmålet, for så vidt som der er nedlagt påstand om annullation af den første anfægtede afgørelse, afvises.

Sagens omkostninger

- 82 I henhold til artikel 134, stk. 1, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til procesreglementets artikel 137 er Retten i øvrigt frit stillet i sin afgørelse om sagens omkostninger, hvis det er uforholdende at træffe afgørelse om sagens genstand. Da sagsøgeren i det væsentlige har tabt sagen, pålægges denne at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Tredje Afdeling):

- 1) Det er uforholdende at træffe afgørelse om påstanden om annullation af det stiltiende afslag på aktindsigt i sagen Gestdem 2013/0068.**
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.**
- 3) Rainer Typke betaler sagens omkostninger.**

Papasavvas

Forwood

Bieliūnas

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 2. juli 2015.

Underskrifter